

Xilografies

La fusta feta imatge

L'auca dels oficis del taller dels Abadal, segles XVII-XXI

Xilografies

La fusta feta imatge

EXPOSICIÓ ITINERANT

Del 24 de març al 13 de maig de 2018

Museu Molí Paperer de Capellades
Carrer Pau Casals, 10
08786 Capellades
Tel. 938 012 820
museu@mmp-capellades.net
www.mmp-capellades.net

Horaris: de dilluns a divendres, de 9 h a 14 h;
dissabtes, diumenges i festius, de 10.30 h a 14.30 h

L'auca dels oficis del taller dels Abadal,
segles XVII-XXI

CRiG · Col·lecció Rubiralta i Garriga

#xilografiesAbadal

Aquesta exposició itinerant, organitzada per l'Oficina de Patrimoni Cultural de l'Àrea de Cultura, Educació i Esports de la Diputació de Barcelona i el Museu Comarcal de Manresa, gràcies al préstec de la Col·lecció Rubiralta i Garriga (CRiG), és l'adaptació d'una exposició coproduïda anteriorment per liquidDocs i la Fundació Carulla a través del Museu de la Vida Rural de l'Espluga de Francolí.

Aquesta itinerància s'emmarca dins dels programes de suport de la Xarxa de Museus Locals, instrument de cooperació entre la Diputació de Barcelona i els ajuntaments amb museus municipals.

Hi col·laboren:

MUSEU MOLÍ PAPERER DE CAPELLADES

Del 24 de març al 13 de maig de 2018

L'organitzen:

 Diputació de Barcelona | Àrea de Cultura, Educació i Esports

Gerència de Serveis de Cultura
Oficina de Patrimoni Cultural
Comte d'Urgell, 187. 08036 Barcelona
Tel. 934 022 566
o.patrimonic@diba.cat
<http://www.diba.cat/web/opc/xilografiesAbadal>

Diputació de Barcelona

#DibaOberta

L'exposició

L'exposició reivindica la xilografia catalana, delicades peces escultòriques de baix relleu en fusta dels períodes barroc i neoclàssic, que són instruments de treball per a l'impressor i que són un arxiu gràfic de la història dels inicis del disseny industrial, la moda, la música, els oficis, els costums, les festivitats i la cultura popular de la societat preindustrial a Catalunya.

S'han agrupat els oficis i la informació en sis àmbits temàtics, en els quals destaquem la seva capacitat d'innovació, creació, adequació i transmissió al llarg del temps.

Espai urbà

A la **casa taller** del segle XVII la feina es realitzava a casa. El treball artesanal estava directament relacionat amb la família i el coneixement es transmetia de pares i mares a fills i filles. Les cases taller s'agrupaven per gremis a la ciutat i els carrers tenien el nom del gremi que hi havia en aquell lloc. Així, la casa i la ciutat conformaven un conjunt difícil de diferenciar.

Paisatges preindustrials

L'**entorn natural** sempre ha estat entès com una font de recursos. La tecnologia preindustrial no permetia una extracció tan intensa i agressiva com la que s'ha fet els últims dos segles; per això l'explotació d'aquest medi natural era més sostenible. La vida al camp estava estretament lligada a les estacions de l'any i molts oficis depenien dels cicles del cultiu de vegetals, del creixement del bestiar o de la presència d'espècies per a la pesca, caça o recol·lecció.

Cos i vestit

La **indumentària** reflecteix la societat que la produeix i consumeix. La roba ens ofereix molta informació de qui la vesteix. L'edat, el sexe, l'ofici que exerceix, la seva pertinença a estaments, gremis o agrupacions socials, així com els seus gustos i preferències estètiques. Oficis que es localitzen al camp o a la ciutat, i artesans que s'agrupen i s'organitzen en gremis per desenvolupar el seu treball, transmetre el seu coneixement i defensar els seus interessos.

Comunicació gràfica

A partir d'un material tan proper i elemental com la fusta, algú fou capaç, mitjançant una eina de tall, de buidar-ne un bloc més o menys polit i d'estampar la imatge que en restava a la superfície, i va néixer, d'aquesta manera, la producció d'**imatges seriades**. El determinant, naturalment, no era la fusta, ni tan sols l'acció de tallar-la, sinó el fet d'adonar-se de què comportava l'ús d'aquella matriu si s'estampava. Tècnica i estètica es complementen, es juxtaposen.

Artesania, ofici i disseny

Els costums van canviant. Les noves tecnologies inunden el nostre dia a dia, transformant **les professions i els oficis** que varen ser essencials, i de vegades oblidant-los, fins que tornin a aparèixer renovats en un altre moment. Alguns oficis tan sols han canviat de nom; altres van perdre el seu lloc en la societat substituïts per una màquina o a causa d'un sistema econòmic que els va fer impossible competir en preus per guanyar-se el sou.

Xilografies atribuïdes al taller dels Abadal.
© CRiG, Col·lecció Rubiralta i Garriga, 2017.

Música, veu i cançó

En la societat preindustrial, **cantar** mentre es treballava era considerat del tot positiu. Amb una nova concepció de la producció i del control, en les primeres dècades del segle XX es va anar imposant la idea que cantar distraïa de la feina o, potser més exactament, que tot cantant el treballador mantenia activa una veu i una opinió que convenia controlar o fer callar. Podríem dir que les cançons estaven a la disposició de la vida expressiva de la gent de la mateixa manera que les eines estaven a la disposició de la vida productiva i material.

Una enriquidora aproximació polièdrica a aquestes interessants matrius xilogràfiques han regit aquesta exposició.

Podeu trobar més informació d'aquest projecte de creació compartida —que compta amb la participació del Museu de la Música, el Museu del Disseny de Barcelona, l'Escola Superior de Disseny i d'Art Llotja, l'Escola d'Art de Manresa i l'Escola d'Art i Superior de Disseny de Vic— al web de CRiG: crig.liquidmaps.org.